

הַעֲבֹד הַחֹכָם – הַחֲטִים וְהַפִּשְׁתָּן

מִשָּׁל נִפְלָא מֵאֲלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַל אֶהֱבֵת ה' וְהַתּוֹרָה שְׁלָנוּ

מה ה' נתן לנו בהר סיני?
בואו נגלה יחד את הסוד
המתוק מדברי חז"ל!

פגישה בדרך

פעם אחת, הלך אליהו הנביא בדרך. לבו היה מלא באהבת ה', והוא הודה על העולם הנפלא. פתאום, פגש אליהו אדם אחד שהיתה לו טעות גדולה...

אליהו הנביא

בדרך, בשמחה והודיה לה'

האדם
האדם הזה למד את
התורב (חמש), אבל
לא ידע את המשנה
(תורה שבעל פה).

המטיל

לומד חמש בלבד, מבולבל

הַטָּעוֹת שֶׁל הָאָדָם

האדם נגש לאלהו הנביא ואמר לו דבר שאינו נכון: "מקרא (תורה שבכתב) – ה' נתן לנו מהר סיני! אבל משנה (תורה שבעל פה) – לא קבלנו מהר סיני!"

המטיל

אלהו הנביא

אלהו הנביא ידע שה' נתן לנו את הכל מאהבה גדולה, והוא חייב להסביר לו את האמת. מהר סבינה וטון וזתמעל סיני! אבל משנה (תורה שבעל פה) – לא קבלנו מהר סיני."

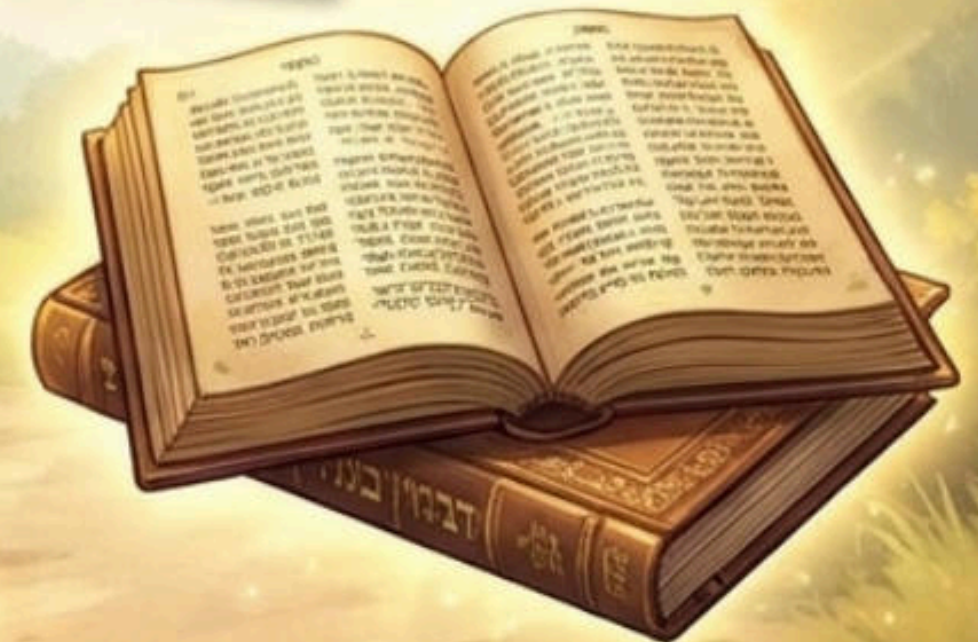
גַּם וְגַם – הַכֹּל מֵה'!

עָנָה לוֹ אֱלִיהוּ הַנָּבִיא בְּחִיּוֹךְ וּבֶאֱמוּנָה
שְׁלֵמָה: "אֲחִי הִזְקָר! הֵרִי גַם
הֵרִי גַם הַמִּקְרָא וְגַם הַמִּשְׁנָה –
שֶׁתִּיהֶן מִפִּי הַגְּבוּרָה נֶאֱמָרוּ!"

אִם כֵּךְ, מָה הַהֶבְדֵּל בֵּינֵיהֶן?
בּוֹא וְאֶמְשֵׁל לָךְ מִשָּׁל יָפָה...

מקרא

משנה

מֶשֶׁל לְמֶלֶךְ בֶּשֶׂר וְדָם

היה מלך צדיק שאהב את שני העבדים שלו אהבה גמורה (כמו שה' אוהב אותנו!).
קרא המלך לשני העבדים, ונתן לכל אחד מהם מתנה זזה לחלוטין:

קב חטים: מדה של גרגרי חטה קשים הנקצרים בשדה.
אגדה של פשתן: צמחים שאספו מן האדמה כדי להכין מהם חוטים.

מה עושים עם מתנת המלך?

המלך הלך. כעת כל עבד היה צריך להחליט: מה המטרה של המתנה הזו?

העבד הפיקח (החכם): חשב בשמחה:
"כיצד אוכל לעבד עם מה שקיבלתי
שקיבלתי כדי לשמח ולכבד את המלך?"

העבד הטיפש: לא רצה לעמל. אמר:
"אני אשאיר את הכל כמו שזה ואלך לנוח."

מַעֲשֵׂה הָעֶבֶד הַפִּיקָח –
מִפְשֶׁתָן לְמִפָּה!

הָעֶבֶד הַפִּיקָח לֹא בִזְבֹז דָּקָה,
הוּא רָצָה לְהַכִּין לְמֶלֶךְ אֶת
הַטּוֹב בְּבִיּוֹתָר!

מָה הוּא עָשָׂה עִם הַפְּשֶׁתָן?
הוּא נָטַל אֶת הַפְּשֶׁתָן, טוֹוָה
מִזְדָּהָה מִמֶּנּוּ חוּטִים, וְאָרַג
מֵהֶם מִפָּה לְבָנָה וּטְהוֹרָה.

עֲבוֹדָה שֶׁל אֲהָבָה הִיא
תָּמִיד טְהוֹרָה וְיִפְהַפְיָה!

מַעֲשֵׂה הָעֶבֶד הַפִּיִקָּח – מַחֲטִים לֶלֶחֶם סֵלֶת!

ומה עשה העבד הטפוש?

העבד השני היה עצל, ולא
הבין שמונה דורשת השקעה
השקעה ולמוד.

”הוא לא עשה ולא כלום.”

הוא פשוט השאיר את החטים
בתוך הקפה (סל מקוש), ואת
אגודת הפשתן הניח עליהן
מלמעלה, בדיוק כפי שקבל
אותם ביום הראשון.

טבלת ההשואה: מה קרה למתנה?

מה עשה העבד הטיפש?	מה עשה העבד הפיקח?	חמר גלם (המתנה)
השאיר כגרגרים בסל.	עמל ואפה לחם סָלַת להגשה!	 חיטים
השאיר כצמחים זרוקים.	טוה וארג מפה לבנה שלמה!	 פשתן
עצלנות וחוסר כבוד.	אהבה גדולה, כבוד, ועבודה!	 היחס למלך

הַמֶּלֶךְ שָׁב אֶל בֵּיתוֹ

לְיָמִים, הִגִּיעַ הַמֶּלֶךְ חֲזָרָה אֶל תּוֹךְ בֵּיתוֹ. הָאֹר בְּאַרְמוֹן הָיָה
גָּדוֹל! קָרָא הַמֶּלֶךְ לְשְׁנֵי הָעֲבָדִים שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם:

”בְּנֵי, הָבִיאוּ לִי אֶת מָה שֶׁנָּתַתִּי לָכֶם!
בּוֹאוּ נִרְאֶה מָה עָשִׂיתֶם עִם מַתָּנָתִי!”

כבוד ממול בושה

"אוי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה,
אוי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלָמָה!"
(העבד הטיפש הבין את
טעותו: מתנה מהמלך
כדי לעמל בָּהּ!)

הַחֶכֶם הוֹצִיא אֶת פֶּת הַסֵּלֶת מִנַּחַת עַל
הַשּׁוֹלְחַן וּמָפָה טְהוֹרָה פְּרוּסָה עָלָיו.
אֵיזָה כְּבוֹד וְשִׁמְחָה!

הַטִּיפֵשׁ הוֹצִיא אֶת הַחֲטִים בְּתוֹךְ קֶפֶה
(סל) וְאַגָּדָה שֶׁל פִּשְׁתָּן זְרוּקָה עָלֶיהֶן.

הַנִּמְשָׁל מֵאֵלֶּיּהוּ הַנָּבִיא: הַתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב

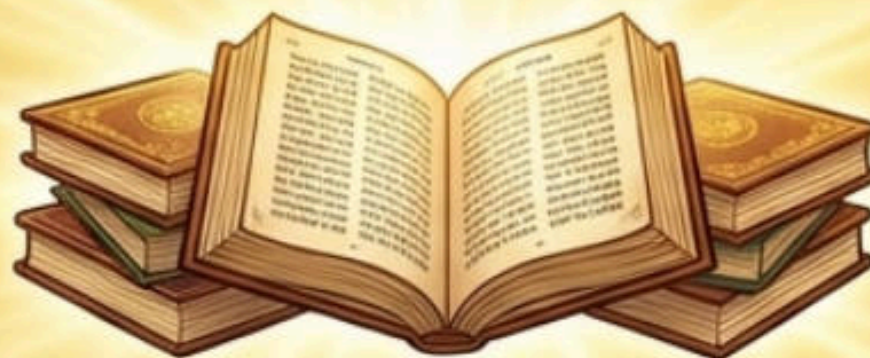
אֵלֶּיּהוּ הַנָּבִיא חָזַר לְהַסְבִּיר לָאָדָם בְּדֶרֶךְ אֵת הַסּוּד:
"אֵף כֹּה אֲנִיחָנוּ! הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אָהֵב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנָתַן לָנוּ
מִתְּנָה: אֶת הַתּוֹרָה! אֲבָל כְּשֶׁה' נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה (הַמִּקְרָא),
הוּא נָתַן אוֹתָהּ כְּמוֹ חֲטִים וְכְמוֹ פִּשְׁתָּן!

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא חֹמֶר הַגָּלָם – הַיְסוּד שֶׁל כָּל חַיִּינוּ!

הסוד הגדול: מהי המִשְׁנָה?

תורה שֶׁבִּכְתָּב

למוד המִשְׁנָה

מִצְוֹת

ה' נתן לנו חטים להוציא מהן סלת, ופשתן להוציא ממנו בגד!
כדי לדעת כיצד לקיים את התורה שכתב – אנו חייבים לעמל בתורה שבעל פה (המִשְׁנָה)!
חכמינו זכרונם לברכה לומדים את הפסוקים ומבארים אותם הלכה למעשה.
בלי המִשְׁנָה – נשאר רק עם "חטים יבשות" ללא לחם מתוק מדבש!

סיכום: אוהבים את כל תורת ה'!

הָאָדָם בְּדֶרֶךְ שְׂמֵחַ מְאֹד וְהֵבִין שֶׁכָּל מֵה' יִתְבָּרֵךְ.
בְּזָכוֹת חַיִּי ל' שְׁטָרְחוּ וּבִתּוֹרָה מֵאַהֲבָה לֵה', יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם שְׁלֵחוֹ
עָרוֹךְ לְסֻעוּדָה רוֹחֲנִית!

מִסֵּר מְסִכָּם: "בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכָבוֹדוֹ, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת!
נִמְשִׁיךְ תָּמִיד לַעֲמַל בְּשִׂמְחָה בְּכָל מִדְּנַת הַמֶּלֶךְ:
גַּם בִּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְגַם בִּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה!